ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konané dne 1. 7. 2025 samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem

takto:

Obžalovaní

1) [Jméno obžalovaného A], narozený [Datum narození obžalovaného A], trvale bytem [Adresa obžalovaného A],

2) [Jméno obžalovaného B], narozený [Datum narození obžalovaného B], trvale bytem [Adresa obžalovaného B],

3) právnická osoba [Jméno obžalovaného C]., IČ0: [Anonymizováno], se sídlem [Adresa obžalovaného C],

jsou vinni, že

I. obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B]

[Jméno obžalovaného A], jako jediný jednatel jednající za společnost [Jméno obžalovaného C]., společně po předchozí dohodě se svým otcem [adresa], který fakticky společnost ovládal a jako její zakladatel přes [Jméno obžalovaného A] řídil mimo jiné i na podkladě plné moci udělené mu jednatelem, neoprávněně ve větším rozsahu vykonávali podnikatelskou činnost za účelem dosažení zisku, když v době od [datum] nejméně do [datum] v [adresa] prostřednictvím společnosti [Jméno obžalovaného C]., IČO: [IČO], pod kterou byla Pekárna [Anonymizováno] po její koupi od [jméno FO] organizačně, finančně i účetně začleněna, prováděli v provozovně Pekárny [adresa], výrobu cukrářských a pekařských výrobků, ze kterých se zpravidla za den upeklo cca 300 - 400 bochníků chleba, 2 000 - 3 000 rohlíků, 30-50 kusů vánoček, 30 - 50 kusů závinů, 200 - 600 koláčků, kdy

suroviny byla nakupovány v intervalech jednou za měsíc a půl asi za 100 000 Kč mouka a 2x týdně tuky, sádlo, droždí a náplně za 10 000 - 40 000 Kč, kdy výrobky dále distribuovali mezi nejméně 20 svých odběratelů, aniž by byli držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro činnost pekařství, cukrářství,

tedy

společným úmyslným jednáním neoprávněně ve větším rozsahu provozovali výrobní podnikání,

II. obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C]., IČO: [IČO]

prostřednictvím svého jediného jednatele a společníka [Jméno obžalovaného A] jednajícího jejím jménem v její prospěch a v jejím zájmu a prostřednictvím [adresa], který společnost fakticky řídil mimo jiné i na podkladě plné moci udělené mu statutárním orgánem, v zájmu právnické osoby, v rámci její činnosti a v její prospěch, v [adresa], když pod ní byla Pekárna [Anonymizováno] po její koupi od [jméno FO] organizačně, finančně i účetně začleněna, prováděla v provozovně Pekárny [adresa], výrobu cukrářských a pekařských výrobků, ze kterých se zpravidla za den upeklo cca 300 - 400 bochníků chleba, 2000 - 3000 rohlíků, 30 - 50 kusů vánoček, 30 - 50 kusů závinů, 200 - 600 koláčků, kdy suroviny byla nakupovány v intervalech jednou za měsíc a půl asi za 100 000 Kč mouka a 2x týdně tuky, sádlo, droždí a náplně za 10 000 - 40 000 Kč, kdy výrobky dále distribuovali mezi nejméně 20 svých odběratelů, aniž by byli držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro činnost pekařství, cukrářství,

tedy

neoprávněně ve větším rozsahu provozovala výrobní podnikání,

čímž spáchali

obžalovaní [jméno FO] a [Jméno obžalovaného B]

jako spolupachatelé podle § 23 přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C].

přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku, za užití § 7 zákona č. 418/2011 Sb.,

a odsuzují se

obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B]

každý

podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 67 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, k peněžitému trestu ve výměře 30denních sazeb, když jedna sazba činí 350Kč, tedy 10 500 Kč.

Obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C].

podle 251 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 18 odstavec 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 30denních sazeb, když jedna sazba činí 1 000 Kč, tedy 30 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaní [Jméno obžalovaného A], [Jméno obžalovaného B] a právnická osoba [Jméno obžalovaného C]. dopustili jednání tak, jak je popsáno pod body I. a II. výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] se k hlavnímu líčení opakovaně nedostavili, soud proto konal hlavní líčení v jejich nepřítomnosti, když pro to byly splněny

podmínky uvedené v § 202 odstavec 2 trestního řádu a podle § 207 odstavec 2 trestního řádu byly čteny výpovědi obžalovaných [adresa] a [Jméno obžalovaného A] z přípravného řízení na č. l. 50-51 a 52-53.

3. Obžalovaný [Jméno obžalovaného B] v rámci přípravného řízení uvedl, že k věci, která je mu kladena za vinu, se cítí být nevinen, dále k věci nevypovídal.

4. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] uvedl, že se neporadil se svým advokátem, a proto k věci nebude vypovídat.

5. Opatrovník obžalované právnické osoby [Jméno obžalovaného C]. v rámci hlavního líčení uvedl, že právnická osoba za činnost ostatních obžalovaných nenese vinu a neměla by být tedy trestně stíhána.

6. Všichni obžalovaní jsou usvědčováni důkazy, které byly provedeny v hlavním líčení, a to jak výslechy svědků, tak i listinnými důkazy, a rovněž tak znaleckým posudkem.

7. Předně je nutno konstatovat, že z úplného výpisu z Obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě vyplývá, že právnická osoba [Jméno obžalovaného C]. vznikla [datum], a to jako společnost s ručením omezením, jako předmět podnikání byla zapsána výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 Živnostenského zákona, hostinská činnost prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Jako jednatel společnosti byl zapsán [Jméno obžalovaného A], takto byl také zapsán jako jediný společník. Dne [datum] byla uzavřena kupní smlouva mezi prodávajícím [jméno FO] a kupujícím [Jméno obžalovaného C]., zastoupena jednatelem [Jméno obžalovaného A], a to na pozemek parcela č. [Anonymizováno]/[Anonymizováno] ostatní plocha ostatní komunikace, pozemek parcela č. [hodnota] zastavěna plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [adresa] občanská vybavenost, která stojí na tomto pozemku, vše v Katastrálním území [adresa] město, obec [adresa], a to se všemi součástmi a příslušenstvím. Fakticky takto prodal [jméno FO] společnosti [právnická osoba], zastoupené jednatelem [Jméno obžalovaného A], pekárnu, kterou do té doby provozoval. Následně došlo k uzavření kupní smlouvy mezi původním majitelem [jméno FO] a společností [právnická osoba], kterou společnost [právnická osoba] koupila větší část vybavení pekárny pro budoucí výrobu pečiva.

8. V době, kdy společnost [právnická osoba] zakoupila předmětnou pekárnu, firmu fakticky řídil obžalovaný [Jméno obžalovaného B], který firmu také založil a vyřizoval nákup pekárny. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] v uvedené době společnost [Jméno obžalovaného C]. neřídil a fakticky dělal ve společnosti kuchaře.

9. Obžalovaný [Jméno obžalovaného B] následně zaměstnal původní zaměstnance z pekárny, a to i majitele [jméno FO] včetně jeho manželky a dále pekárnu provozoval a pekařské výrobky následně distribuoval různým odběratelům, a to jak ve městě [adresa], tak i v přilehlém okolí. Obžalování [Jméno obžalovaného A], [Jméno obžalovaného B] i právnická osoba [právnická osoba] si byli plně vědomi toho, že nejsou držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro činnost pekařství cukrářství, přesto tuto činnosti vykonávali v době nejméně od 1. 11. 2021 do 28. 2. 2023.

10. Výše uvedené skutečnosti vyplývají zejména z výpovědí svědků slyšených u hlavního líčení dne 1. 7. 2025.

11. Svědkyně [jméno FO] na úvod své výpovědi uvedla, že s obžalovaným [adresa] vede spor z toho důvodu, že tento za ni neplatil povinné odvody. Dále potvrdila, že v roce 2020 s manželem prodávali budovu pekárny, přičemž v roce 2021 byli kontaktováni obžalovaným [adresa], který měl zájem o koupi s tím, že i nadále by v objektu provozoval pekárnu, poté požádal manžele [jméno FO] o pomoc, neboť v dané živosti nebyl zběhlý. Manžel svědkyně měl zahájit provoz pekárny a svědkyně se měla starat o fakturaci a administrativu. Svědkyně také vyřizovala objednávky a posléze vystavovala faktury v různých intervalech. Pekárna tak dále fungovala. Svědkyně zejména potvrdila, že vždy jednala pouze s obžalovaným [adresa]. Sama v pekárně skončila v únoru roku 2023, v této

době zjistila, že za ni zaměstnavatel neplatil odvody na zdravotní pojištění a sociální pojištění. Obžalovaný [Jméno obžalovaného B] jí slíbil, že dlužné odvody uhradí, jelikož tak neučinil, vše ohlásila na policii.

12. Svědkyně dále sdělila, že obžalovaný [Jméno obžalovaného B] na počátku požádal jejího manžela, aby zahájil v pekárně výrobu. Tato následně probíhala, přičemž měsíčně se ve výrobě spotřebovalo materiálu zhruba za 200 000 Kč včetně DPH. Závěrem svědkyně dodala, že původní název pekárny byl [Anonymizováno], přičemž pod tímto názvem obžalovaní i nadále pekárnu provozovali, což mohlo vést k dojmu, že pekárnu stále provozují původní majitelé.

13. Obdobně vypovídal rovněž svědek [jméno FO], a to i pokud jde o neplacení odvodů za jeho manželku. Svědek rovněž potvrdil, že i poté, co obžalovaný [Jméno obžalovaného B] pekárnu koupil, nadále probíhala výroba pečiva. Svědek dále uvedl, že v pekárně působil pouze jako pekař, a to na základě dohody o pracovní činnosti. Svoji činnost v pekárně ukončil v měsíci lednu nebo únoru 2023 poté, co jeho manželka zjistila, že obžalovaní neodváděli povinné odvody.

14. K samotné výrobě svědek uvedl, že denně se spotřebovalo zhruba 400–500 kg mouky. V pekárně byl nepřetržitý provoz, a to včetně víkendů. Dále uvedl, že v pekárně se za jeden den peklo asi 120–150 chlebů. Doplnil, že s obžalovaným [adresa] nikdy nehovořil o provozu pekárny a s ní souvisejících živnostenských oprávněních.

15. Svědek [jméno FO] potvrdil, že stále pracuje v pekárně u pana [jméno FO] a jedná jak s obžalovaným [Jméno obžalovaného A], tak také [adresa]. V pekárně pracuje jako pekař, přičemž denně se peče 100–200 ks chleba a 1 200 – 2 000 rohlíků, někdy i 3 000 ks, dále 50 ks vánoček, 50 ks závinů, 500–700 ks koláčků. Svědek také uvedl, že pečivo odebíraly různé prodejny, a to i v [adresa]. Zda měli obžalovaní přístupné živnostenské oprávnění, svědek neví.

16. Shodně také vypovídala svědkyně [jméno FO] a doplnila, že pečivo se dodávalo také do horských resortů a chat, jakož i do [adresa] a průmyslové školy, případně dalších prodejen.

17. Z výše uvedených výpovědí svědků tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaní poté, co pekárnu koupili, tuto dále provozovali a vyráběli větší množství pečiva, které dodávali různým odběratelům, přitom zaměstnávali původní pracovníky pekárny. Z výpovědí svědků vyplynulo, že v uvedené době vše řídil a zajišťoval obžalovaný [Jméno obžalovaného B]. Tento také jednal se zaměstnanci, jakož i s odběrateli. V této souvislosti je také třeba poukázat na to, že pracovní smlouvu, která byla uzavřena mezi [jméno FO] a [Jméno obžalovaného C]., podepsal [Jméno obžalovaného B], jak vyplývá jednak z výpovědi svědkyně, a také ze samotné pracovní smlouvy viz č. l. 5. Rovněž tak z výpovědi svědka [jméno FO] vyplývá, že tento vždy jednal s obžalovaným [adresa], přičemž tento také kupoval od něj pekárnu. Obžalovaný [Jméno obžalovaného B] také podepisoval další kupní smlouvy, kterými bylo pořizováno vybavení pekárny. Rovněž tak dohodu o pracovní činnosti s [jméno FO] za [Jméno obžalovaného C]., uzavřel obžalovaný [Jméno obžalovaného B], jak vyplývá z podpisu na dohodě viz č. l. 95-96.

18. Z dalších listinných materiálů, zejména faktur a objednávek, jakož i ze sdělení odběratelů vyplývá, že obžalovaní dodávali těmto subjektům pravidelně pekařské výrobky, a to ve větším rozsahu.

19. V předmětné trestní věci byl již v přípravném řízení vypracován znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, ze kterého mimo jiné vyplývá, že předmětná pekárna byla organizačně, finančně i účetně plně začleněna do obchodní korporace [Jméno obžalovaného C]. Znalec po zhodnocení všech listinných materiálů, které měl k dispozici, konstatoval, že za stanovené účetní období od listopadu 2021 do února 2023, s přihlédnutím k propočtenému fiskálnímu výsledku hospodaření, ekonomicky nedošlo z titulu realizace výroby a prodeje pekařských a cukrářských výrobků v provozovně pekárny [Anonymizováno] v rámci subjektu [Jméno obžalovaného C]. ve srovnaném období k žádnému neoprávněnému majetkovému

prospěchu. K tomu soud dodává, že znalecký posudek byl čten za použití § 211 odstavec 5 trestního řádu.

20. Ze zápisu Městského úřadu v [adresa], odboru správní a obecní živnostenský úřad, vyplývá, že zahájení provozování živnosti na provozovně nebylo v souladu s § 17 odstavec 3 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání, oznámeno a společnost [Jméno obžalovaného C]. provozovala činnost, aniž by proto měla živnostenské oprávnění. Do živnostenského rejstříku byla u společnosti [Jméno obžalovaného C]. živnost s předmětem podnikání pekařství cukrářství zapsána až dne 10. 5. 2023. Do uvedené doby tak společnost [Jméno obžalovaného C]. neměla příslušné povolení k podnikání v oboru pekařství, cukrářství.

21. Jak z provedených důkazů, zejména z výpovědí svědků i listinných materiálů, vyplývá, že obžalovaní bez povolení živnost vykonávali nejméně od 1. 11. 2021 do 28. 2. 2023. Ze strany obžalovaných tak šlo o soustavnou činnost provozovanou s cílem získat trvalý zdroj finančních příjmů. Ve své činnosti tak obžalovaní pokračovali po dobu delší než 1 rok. Činnost, kterou vykonávali, byla přitom živnostenská činnost, vykonávaná však bez příslušného oprávnění. Obžalovaní si přitom při vykonávání této činnosti byli vědomi toho, že k této činnosti nemají příslušné oprávnění, přesto se rozhodli jednat shora popsaným způsobem. U obžalovaných tedy lze dovodit jednání v přímém úmyslu. K tomu soud dodává, že byť obžalovaní, respektive [Jméno obžalovaného C]., následně živnostenské oprávnění k uvedené činnosti získal, k tomuto došlo až poté, co u uvedené společnosti byla provedena kontrola městským úřadem, a to navíc na základě oznámení svědkyně [jméno FO]. Obžalovaní tedy svou nezákonnou činnost ukončili až v době, kdy byla provedena kontrola městským úřadem.

22. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [adresa] společným úmyslným jednáním neoprávněně ve větším rozsahu provozovali výrobní podnikání, a tímto jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku.

23. Obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C]. neoprávněně ve větším rozsahu provozovala výrobní podnikání a tímto jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb.

24. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných přečinů, zejména samotná jednání obžalovaných a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména motiv jednání, kterým byla vůle získat finanční prostředky provozováním činnosti, ke které neměli oprávnění. Soud hodnotil také délku doby, po kterou obžalovaní pokračovali v páchání trestné činnosti, jakož intenzitu narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zájem na ochraně společenských vztahů souvisejících s podnikáním v tržní ekonomice.

25. Soud také hodnotil osoby obžalovaných. K obžalovanému [Jméno obžalovaného A] v místě bydliště nejsou žádné negativní poznatky, v opisu Rejstříku trestů nemá žádný záznam.

26. K obžalovanému [adresa] rovněž v místě bydliště nejsou negativní poznatky, v opisu Rejstříku trestů má jeden záznam, ke kterému však soud s ohledem na charakter trestné činnosti, druh uloženého trestu a časový odstup nepřehlížel jako k okolnosti přitěžující.

27. Rovněž k právnické osobě [Jméno obžalovaného C]. nejsou žádné negativní poznatky, v Rejstříku trestů nemá žádný záznam.

28. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že k účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaných [Jméno obžalovaného A] a [adresa] dosaženo uložením peněžitého trestu ve výměře 30denních sazeb, když jedna sazba činí 350 Kč, tedy 10 500 Kč u každého z obžalovaných.

29. V případě obžalované právnické osoby [Jméno obžalovaného C]. bude účelu trestu dosaženo uložením peněžitého trestu ve výměře 30denních sazeb, když jedna sazba činí 1 000 Kč, tedy 30 000 Kč.

30. Při ukládání trestů soud hodnotil jednak možnosti obžalovaných tresty vykonat, přihlédl však také k tomu, že obžalovaným následně bylo uděleno živnostenské oprávnění a svoji činnost tak následně začali vykonávat v souladu se zákonem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, a to na základě žádosti jím podané u Ministerstva spravedlnosti do 60 (šedesáti) dnů

- od nabytí právní moci trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno a), c), d) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona], nebo

- od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno b) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona],

jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Bruntál 9. července 2025

Mgr. Vladimír Čermák
samosoudce